

til at beskæftige sig paa tilbørlig Maade med Handelsanliggender. Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er nok, at et Regjeringsdepartement erkjender, at det kunde være ønskeligt at have mere kyndige Folk og en større Sum af Kræfter, end det for Tiden har, det beror jo ikke paa de forskjellige Ministerier eller paa Regjeringen i det Hele taget at foretage en saadan Reform paa Administrationens Omraade; dertil hører en Erkjendelse, der gaar videre, og en Villighed til at bevilge de Midler, der ere fornødne.

Justitsministeren (Melleman): I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Udvalg har fundet Anledning til at gjøre ved § 20, vil jeg blot oplyse, at jeg venter i næste Samling at kunne fremkomme for Rigsdagen med Forslag angaaende de Bygningsarbejder eller rettere sagt angaaende det Tilskud, som der for Statens Vedkommende vil blive Spørgsmaal om til de Bygningsforetagender, der sigte til at skaffe bedre Arrestforhold i Kjøbenhavn saavel som ogsaa bedre Lokaler til Retten og Politiet. Den Kommission, som har været nedsat til at tage Sagen under Overveielse og yttre sig baade med Hensyn til det pekuniære Mellemværende mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune og med Hensyn til Arbeidets Beskaffenhed og Udførelse, har nu endt sit Hverv, og dersom, hvad jeg haaber, Sagen kan blive behandlet i Løbet af Sommeren fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Side, skjønner jeg ikke, at der kan være Noget til Hinder for, at der til Efteraaret kan blive fremsat de fornødne Forslag i saa Henseende. Det er meget betydelige Arbejder, der er Spørgsmaal om. Det er ikke alene store nye Byggeforetagender, der kræves, og som altsaa maa fordre ikke liden Overveielse. Der vil nemlig være Spørgsmaal om at bygge et meget betydeligt Arresthus til 300 Arrestanter paa et andet Sted, end hvor det nu findes; men desuden vil der være Spørgsmaal om at tilveiebringe nye Lokaler i de Bygninger, som allerede findes, saaledes at Lokalerne ville blive tilstrækkelige til Politiet og fornemlig Ketterne, og i sidste Henseende saaledes, at der ogsaa tages Hensyn til mulige Forandringer i Proceslovgivningen, der i flere Henseender kunne stille særlige Krav til Lokalerne. Jeg sigter herved navnlig til Indførelsen af mundtlig Procedure, som jo dog engang maa komme, og som stiller Fordring til Lokaler, som det ikke er nødvendigt at stille, naar Proceduren er skriftlig, og der altsaa i Reglen ikke kan gjøres Regning paa, at der er Tilhørere. Det er som sagt meget

betydelige Arbejder, og det er ogsaa meget betydelige Pengebeløb, hvorom det dreier sig. Dermed vil jeg dog ikke sige, at det Tilskud, som der kan blive Spørgsmaal om at yde fra Statens Side, er saa særdeles betydeligt thi det maa siges at være overmaade moderat; men de Udgifter, som der kan være Tale om for Kjøbenhavns Kommune, maa siges at være overmaade betydelige. Endnu vil jeg blot dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man her naturligvis ligesom ellers til en vis Grad maa have Taalmodighed, thi det er indlysende, at, selv om Regjeringen skulde blive enig i næste Samling baade med Kommunen og tillige med Rigsdagen om de Pengemidler, som fordres fra Statens Side, vil Arbeidet tage Tid. Det er saa store Byggeforetagender, at de ikke kunne tilveiebringes i kortere Tid end 3 Aar og maaste snarere kunne tage længere Tid, saa at, selv om Alt gaar vel og der ikke indtræffer nogen Hindring for, at Sagen kan gaa sin jævne Gang, vil der dog gaa nogle Aar endnu, inden der kan ventes nogen væsentlig Forandring i den nuværende Tingenes Tilstand. Der vil saa staa tilbage at overveie, om det er nødvendigt at træffe midlertidige Foranstaltninger saalænge, og om det er muligt. Det er jo bekjendt, at Arrestanternes Antal er steget stadig i de senere Aar og navnlig om Vinteren paa en foruroligende Maade, saa at det ikke er umuligt, men endog ligger temmelig nær, at man ikke vil være istand til at komme den Tid igjennem, som nødvendigvis vil hengaa, inden de nye Bygninger kunne staa færdige, uden at træffe særlige midlertidige Foranstaltninger. Det vil altsaa af disse Bemærkninger fremgaa, at Regjeringen selvsølgelig har sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. — Forsaavidt der er udtalt et almindeligt Ønske om, at Udgifterne til Justits- og Politivæsenet saavidt muligt overføres fra Kommunerne til Statskassen, skal jeg hertil blot bemærke, at dette Ønske vil for en Del blive realiseret ved den nye Retsreform; thi, som det vil erindres gaar den netop ud paa at overføre en stor Del af Udgifterne til Justits- og Politivæsenet, som nu paahviler Kommunerne, paa Staten, idet det efter Regjeringens Forslag er paatænkt, at ikke blot Alt, hvad der kaldes Delinkventomkostninger, altsaa Udgifterne til den enkelte Justitsjag, skulde gaa over paa Staten, men ogsaa Tilveiebringelsen af Retslokaler. Derimod har man ganske vist ikke tænkt sig, at der skulde foregaa nogen væsentlig Forandring med Hensyn til Arresthusene. Jeg kan altsaa med Hensyn til det sidste Punkt kun sige, at det er i Principet